

Tut Ellerimden Baba

— seyhan · 16 Haziran 2015

Ah be babam
Yine çocuk olsam
Yine elinden tutup
gölge diye ardından dolansam
En beklemedik zamanda
Yada yolunu gözlediğim anda
Teri kurumamış alınla
Yine Heveslerimi alsan
Bazen baba
Kızardın zamansız haylazlığıma
Susardın da aklım ermezdi kaş çatışına
Ama asla baba
Asla el kaldırmazdın çocukluğuma
Büyüdüm baba
Büyüdüm helal lokmanla
Yürüdüm sağlam ahlakınla
Sana benzeyen huyumla
Artık bende babayım
Baba..
Hiç unutmam baba
Unutamam
Dedemin mavi gözlerinden
Gözlerini çekişini
Bir evladın babasına
Beni bırakma babam diye
yürekten seslenişini
Unutamam
Sende beni bırakma baba
Tut yine ellerimden
Tut ki Devrilmesin
çınarım kökünden
Tut ki Silinmesin
Hayatın rengi gözlerimden
Yine de tut ellerimden babam
Tut ki Dayanamam

babam

14.06.2015 Seyhan YILMAZ